

Бѣднитѣ котки! Като видѣхж, че сиренѣто имѣ отива вече, казахж, че не желяхжтъ по-вече да утекчаватъ сѣдята и моляхж да имѣ се повърне останжлото сиренѣ.

— Е, добрѣ, любезни приятели! Като сте благодарни отъ моето правосѣдие, азъ си задържамъ останжлата частъ за възнаграждение, а вий сте свободни да си отидите.

Като каза това, тя взе останжлото сиренѣ и излѣзе.

ПО ХУБАВО Е ДА ЗНАЕШЪ. ОТЪ КОЛКО ДА ИМАШЪ.

Стоянъ билъ синъ, на богати родители и за това не се училъ въ училището, а си мислилъ, че съ паритѣ, които щѣли да му оставяжтъ родителитѣ, щѣлъ да живѣе много хубаво. Напротивъ, неговия другаръ и съседъ Иванъ, редовно ходѣлъ въ училището и се училъ хубаво; когато ималъ свободно врѣме, той помагалъ на баща си, като плетѣлъ кошници.

Стоянъ и Иванъ всѣки день се расхождали по-край морския брѣгъ. Тамъ Стоянъ ловѣлъ съ въдица риба, а Иванъ сѣчалъ върбави прѣчки за кошници.

Единъ день, когато Стоянъ и Иванъ биле по-край брѣга на морето, ненадейно излѣзли нѣколко морски хайдути, уловили ги, и съ лодката си ги отвлѣкли надалеко изъ морето, като мислили да ги продажтъ негдѣ.

Като пжтували, случило се, че лодката се ударила въ една каменна стѣна и се счупила. Всичкитѣ хайдути се издавили, само Стоянъ и Иванъ исплували на брѣга.